

пускатъ до вечертъ ще тръгнешъ за Сибирь.

— О честь за мене!

— Потрай малко! Дозволи ми ся днесъ да ти обадижъ още едно нѣщо твърдѣ важно. Азъ искамъ да кажѣ че ты отъ памятозлюбіе къмъ сѣдниците, които тя наказахъ строго за дѣто не си държишь устата, отвѣрляшь опрощеніето което ти си дава. Но може като ти ся каже че тебе ще тя пуснатъ не по тѣхно снисхожденіе, но за хатъртъ на трете едно лице, и даже за хатъртъ на единъ женъ, може, казвамъ, да мѣнишь умъ.

— За хатъртъ на женъ ли?

— Ей на Рускыниѣтъ графинѣ Лиевичъ.

— Не ѣмъ познавамъ, извика настрѣхналъ Волскый.

— Графинята е жена, не само прѣвходно хубавица и остроумна но и доброволна. Дъщерята на нѣкой си търговецъ Полякъ, задрѣнъ въ тъмницѣ прѣзъ онзи день въ който и тебе задрѣхъ, помолила ѣ ся да ходатайствува за бащѣ ѣ при Управителя, и тя ся отнася първо прѣдъ началствата въ Краковъ, но ка-